

Sygn. akt III CNP 17/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Z. B.
przeciwko M. B.
o zachowek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2015 r.,
na skutek skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt II Ca 186/13,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2013 r. – w sprawie o zachowek – Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Staszowie z dnia 28 grudnia 2012 r. w ten sposób, że powództwo oddalił.

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wskazując naruszenie art. 991 § 1 i 2 k.c. przez pominięcie dowodów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz art. 217 § 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. przez pominięcie środków dowodowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ k.p.c., podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Jest tak dlatego, że ustalenia faktyczne i ocena dowodów są wyłączną domeną sądów powszechnych działających w systemie dwuinstancyjnym.

Skarżący w istocie stara się podważyć ustalenia sądów *meriti* („wadliwe ustalenie składu i wartości masy spadkowej”), a z kolei stawiając zarzut naruszenia art. 217 § 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c., polegający na pominięciu środków dowodowych, nawet nie stara się tych środków wskazać ani określić, czy i jaki mogły mieć wpływ na orzeczenie.

Brak także wyводу wskazującego kwalifikowane naruszenie prawa przez Sąd Okręgowy w Kielcach (por. m.in. wyroki: z dnia 31 marca 2006 r., IV CNP 25/06, OSNC 2007, nr 1, poz. 17, z dnia 10 maja 2006 r. III BP 2/06, OSNP 2007, nr 9-10, poz. 127, z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, BSN 2007, nr 4, s. 14).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).